

**-EDİRNELİ NAZMÎ ve ÇAĞDAŞLARININ
ESERLERİNDEN-
TÜRKİYE TÜRKÇESİNİN TARİHSEL SÖZLÜĞÜ'NE
KATKILAR**

*M. Fatih KÖKSAL**

ÖZET

Türk dili, söz varlığı itibarıyla dünyanın en zengin dillerinden biridir. Öyle ki bizim sadece arkaik kelimelerimiz bile pek çok dilin lûgatinden daha zengin bir söz varlığına sahiptir. Hazırlandığı dönemin imkânları çerçevesinde önemli bir işlevi gören Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü'nü tamamlayıcı ve ondan çok daha kapsamlı olmak üzere hazırlanan bir sözlük de Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü'dür. Türk Dili Kurumu'nca hazırlanan bu sözlüğün yayımlandığında çok önemli bir eksikliği gidereceğine kuşku yoktur.

Bu yazıda, başta Edirneli Nazmî'nin Divan'ındaki Türki-i Basît Şiirleri, Mecma'u'n-nezâir'i ve Tevârih-i Antâkiye'si olmak üzere Nazmî ve çağdaşı kimi şairlerin eserleri üzerine yaptığımız çalışmalar sırasında Tarama Sözlüğü'nde yer almayan Türkçe kelimeler tanıtılarak Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü'ne katkıda bulunmak amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Edirneli Nazmî, sade Türkçe, arkaik kelimeler, Tarama Sözlüğü, Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü

* Ahi Evran Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi TDE Böl. / KIRŞEHİR
mfkoksal@gmail.com

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

**CONTRIBUTION OF NAZMÎ OF EDİRNE AND HIS
CONTEMPORARIES-
WORKS TO HISTORICAL DICTIONARY OF TURKISH
OF TURKEY**

ABSTRACT

Turkish language is one of rich languages of world according to its vocabulary. So that even our archaic words has richer vocabulary than lots of languages. Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü is a dictionary has performed an important mission in the time that it had been prepared. Another important dictionary is Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü prepared to complete Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü and also it is larger than first one. It's certain that this dictionary supply the deficiency when it publishes.

The point of this work is to supply to Türkçenin Tarihsel Sözlüğü with Turkish words that didn't place in Tarama Sözlüğü from Türki-i Basîr poems of Nazmî's Divan, Mecmuatü'n-nezâir and Tevârih-i Antâkiye and the Works by other poets in same period.

Key Words: Edirneli Türkçe, simple Turkish, archaic words, Tarama Sözlüğü, Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü

Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü, Türk Dil Kurumu (TDK) ilgililerin aktardıkları bilgilere göre "TDK tarafından daha önceleri sadece Türkçe kelimelerin bir araya getirilmesiyle hazırlanan Tarama Sözlüğü'nün genişletilmiş biçimi olarak gerçekleştirilecektir. 13,14 ve 15. yüzyıllarda yazılmış üç yüzü aşkın Arap harfli eser 1970 yılından bu yana taranarak yaklaşık bir milyon iki yüz bin fiş hazırlanmıştır. Bu çalışmanın sonucunda herkesin büyük bir heyecanla beklediği en az on beş ciltlik bir sözlük ortaya konulacaktır. Yalnızca

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Türkçe kökenli değil o dönemlerde kullanılmış sözlerin tamamını içine alacak olan bu sözlükte kelimelerin yazılış ve anlam farklılıkları ayrı ayrı gösterilecektir. (Toparlı 2007)”

Anlaşıldığına göre Türkiye Türkçesinin Tarihsel Sözlüğü, 13. yy.dan bu tarafa yazılmış eserlerden bugüne kadar tarananlar ve taranacaklardan çıkarılacak yüz binlerce kelimeyi ihtiva edecek hacimli bir sözlük olacaktır.

Türk dili ve edebiyatının muhtelif alanlarıyla ilgilenen herkes gibi biz de yıllardır adını duyduğumuz bu muazzam sözlüğün artık gün yüzüne çıkmasını sabırsızlıkla bekliyoruz.

Bu yazıda, bugüne kadar yaptığımız muhtelif çalışma, araştırma ve yayınlarımızda karşımıza çıkan “Türkçe kökenli” kelimelerden Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü’nde yer almayanları bir araya getirerek sunacağız.

Burada tespit edilen kelimeler, sözlük sırasına uygun şekilde alfabetik olarak sıralanmıştır. Önce kelimenin anlamı verilmiş, sonra kelimenin geçtiği metin gösterilmiş, daha sonra gerek görülürse konuyla ilgili açıklamalara yer verilmiştir.

ALAÇ: أَلَاچ Siyahla beyaz karışık renkli (DS 1963: 1/167)

Zihî netîce-i ‘izz ü zihî qurâza-i dil

Ki Kıtırmir ile ola yâr u yâver ol **alac** (Elvan Çelebi, Eğridirli yz. 40b)

Derleme Sözlüğü’nde kelimeye, “karışık renkli (ala)” anlamı verilmiştir. Eski yeni birçok sözlükte geçen “alaca” kelimesinin de bu anlamla ilgili olduğu açıktır. Ancak beytin anlamı göz önüne alındığında “alaç”ın “siyah beyaz karışık renkli köpek” anlamında kullanıldığı söylenebilir.

ALBİZ: أَلْبِيز Şeytan (DS 1963: 1/208)

Beni ol sevdüğüm yanında gördükçe günisinden

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Gelür aramuza girer bir **albizlik** eder engel (Nazmî, Divan: 338b)

“Albiz” ya da “albız” a görebildiğimiz sözlüklerde ve başka bir tarihî metinde rastlayamadık. Ancak muhtelif Türk boylarının halk inançlarında ve destanlarda geçen ve “şerir / kötü bir ruh” olarak adlandırılan “almıs” (İnan 1995: 170) ve “almız”ın (Bekki 2001: 428) aynı kökenden geldiği fark edilmektedir. DS’de Edirne Uzunköprü’den “albız” şeklinde derlenen kelime, alıntı yaptığımız metinde ألبيزلك imlâsıyla yazıldığından “albız” şeklinde okumanın doğru olacağı düşüncesindeyiz.

ÇALĞU: چالغو Çalgı

İdüp âvâze derd[i i]le her çağ

Niçe bir kayğu **çalğusın** çalayın

(Nazmî, Divan: 414b)

Ƙan yudup inledüğüm ne bilür ol kimsene kim

Şubh olunca giceler ‘îş ide **çalğular** ile

(Muîdî, M.N., 4400)

ENGEL: انكل Rakip (DS 1972: 5/1752)

O gün yüzlü yanınca gölge gibi

Salmur **engel** ol yüzi kara hep

(Nazmî, Divan: 84b)

N’ola **engel** siz olmasañ sen ey yâr

Gül olmaz çünkü her yerde dikensiz

(Nazmî, Divan: 217b)

Nice vaşla irem bir lahza anda ayru olmazlar

Ki cevri ol şehüñ **engel** cefâsı ol mehüñ nâşî

(Meâlî, MN: 5310)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

“Engel” kelimesi sözlüklerde bulunmakla

(Hüseyn Kâzım 1927: 1/316) birlikte “rakîb” anlamı verilmemiştir.

GÖRMEK : كورمك Göstermek

Ve ba‘ dehu zamân ile melik müneccimleri istedi. Eyitdi: Baña bu şehriñ ÷ali‘ ini **görüñ** ve ‘ aqıbet ne olırdur?

(Nazmî, Tevârîh, 43b)

Melik eyitdi: İmdi bu şehir içinde bir yer **görüñ** kim alçağ yir ola

(Nazmî, Tevârîh, 43b).

GÜMÜLDELEMEK: كوملده لمك Gürültü gelmesi (tabiat taklidi ses)

Kız eyitdi: Yâ çaya görürüm yir gümüldeler, ne hâldür? didi.

(Nazmî, Tevârîh: 47b)

İÇMEK: ایچمك İçirmek

İçdi çolusını baña Câmî

Mest itse sözüm n’ola enâmı

(Vâlî, Hüsn ü Dil: 271)

Güneş yüzlülere içdi çolusu

Revânî’nün ‘ aceb germiyyeti var

(Revânî, MN: 1604)

Büse ihsân eyle gel la‘ l-i lebünden düstum

Meclis içre çü saña içdi Muhibbî bir ayağ

(Muhibbî, Divan: 420)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

İçdi meclisde baña bir tolu cānān bu gice
Eyledi şevk-i tamām anuñ ile cān bu gice

(Nazmî, MN: 4489)

İN: این En

Uzunı yüz kaçaba kāmış idi. İni iki yüz seksen kaçaba idi.

(Nazmî, Tevârîh, 36a)

KA MIŞ: قامش Yaklaşık 800 cm'lik bir uzunluk ölçüsü birimi.

Anda bir 'azîm şavma' a var idi. Uzunı üç yüz kāmışdur. Anda yetmiş iki kızıl mermerden, yeşil mermerden ve ak mermerden 'amüdlar var idi. Her cānibi otuz altı kāmışdı. Ve her kāmışuñ uzunı on bir arşun idi.

(Nazmî, Tevârîh 35b)

Görebildiğimiz sözlüklerde “kāmış”ın bir uzunluk birimi olduğuna dair kayıt yoktur. Hasan Eren de kelimenin bilinen “Sulak yerlerde yetişen çok yıllık ve otsu bir bitki” anlamını verir (Eren 1999: 204). Metinde bir kāmışın 11 arşın uzunluğunda olduğu bilgisi de verilmektedir. Arşın farklılık arz eden bir uzunluk ölçüsü birimi olduğu için 1 arşının cm. cinsinden ne kadar uzunluğa tekabül ettiğine dair kesin bir sayı yoktur. Ancak Osmanlı'da mimarîde kullanılan arşın 73.3 cm. uzunluğundadır (Erkal 1991: 3/ 412). Bu durumda verilen uzunluklar mimarî eserlere ait olduğuna göre bir “kāmış”ın 806 cm. olduğunu tahmin edebiliriz.

KA YMAÇ: قیماچ Şaşı

Bu 'ibretüñ sözini cān kulağı işitdi

Bu hikmetüñ yüzini görmedi gözi káymaç

(Elvan Çelebi, Eğridirli yz.: 40b)

Eğridirli Hacı Kemâl'in eserinde kelimenin “şaşı” demek olduğu derkenarda kayıtlı “Káymaç Türkî dilince şaşı demektir.” cümlesiyle not düşülerek teyit edilmiştir. Kelime Lugat-i Çağatayî ve

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Türkî-i Osmânî’de “keç-nigâh, ahvel” olarak tanımlanırken (Şeyh Süleyman Efendi 1298: 249) Hüseyin Kâzım Kadri’nin Türk Lugati’nde “Göz uciyle ve şive ile bakış, gamze“ denmektedir. (1943: 3/923). Biz, “şaşı” ile “göz kayması” arasındaki anlam denkliği göz önünde bulundurulduğunda kelimenin “**kaymaç**” olarak okunmasının daha anlamlı olduğunu düşünüyoruz.

KES DÜŞMEK: كس دوشمك Mahçup olmak, utanmak (DS 1975: 8/2760)

Beñzerem diyü ruhuña düstum

Şem’ iñen germ olmasun kim **kes düşer**

(Celîlî, MN: 2/988)

Terk-i ser da’vâsın itme yâra her dem ey rakîb

Kes düşersin soñra ey nâ-kes gel ol da’vâyı kes

(Nazmî, MN: 2/1314)

Âhen-i derd ü belâdan cevşen itdüm göñlüme

Çok çalışdı kesmeyüp **kes düşdi** şemşîrûñ senüñ

(Meâlî, Divan: 392)

Derleme Sözlüğü’nde “Bozulmak, utanmak” anlamı verilen ve “**kesdüşmek**” imlâsıyla yer alan kelimenin bu beyitlerdeki anlamla bütünüyle örtüştüğü açıktır.

KES DÜŞÜRMEK: كس دوشر مك Mahçup etmek, utandırmak (bk. Kes düşmek)

Tal’atüñ mihri toğup mâhuñ bitürdi işini

Kâmetüñ servi bitüp ‘ar’arlara **düşürdi kes**

(Necâtî, Divan: 295)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Vâ‘izüñ efsânesinden incinüp mescidde halk

İndirüp ‘uşşâk minberden anı **düşürdi kes**

(Sehî, MN: 2/1305)

Kes sanup şimşâd-ı nâ-kes kendün itse Arz-ı kad

Bâğbân ol serv öninde **kes düşür** anı meded

(Emrî, Divan, 307)

KOŞALMAK: قوشالمق Birlikte olmak, eş olmak

Yendek eylerle **koşal** Nazmî ki eyelük göresin

Dahı her yirde saña eyelük gelür bir yer gözet

(Nazmî, Divan: 95a)

Tarama Sözlüğü’nde benzer anlamda “koşmak” (arkadaş olarak vermek, terfik etmek) ve “koşunmak” (katılmak, iştirak etmek) fiili vardır (TS 4/2668) ama “koşalmak” şekli bulunmamaktadır. Keza Divanu Lugati’t-Türk’de geçen “çift” anlamındaki “koşa” kelimesi (DLT IV: 348) ile Büyük Türk Lugati’nde “çift, refik, arkadaş” anlamları verilen “koş” kelimesi (Hüseyin Kâzım 1943: 3/869), verdiğimiz karşılığı teyit eder mahiyettedir.

KÜLMEK: كولمك Bağlamak, sarmak, dolamak

Gel imdi gel ki êy gül sen saçuñla boynumu **kül** sen

Ben ağlaram velî gül sen sevündür ben perişâni

(Lutfî, Mec. N.: 36)

Metni aldığımız Mecmûatü’n-nezâ’ir’in “Dizin”inde “kûlmek” maddesi bulunmamaktadır.

Kelimeye Derleme Sözlüğü’nde “El ve ayaklarını bağlamak” anlamı verilmektedir (DS 1975: 8/3031). Bu kökten türemiş “bağlam, demet” anlamlarına gelen “küle, küleş” kelimeleri de bu sözlükte tanıklı olarak yer almaktadır.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

Ayrıca günümüz Türkiye Türkçesindeki “güreşmek” fiilinin Anadolu ağızlarındaki şekli olan “güleşmek”, Çağatay sahasında “küleşmek”dir (Hüseyin Kâzım 1945: 4/199). Bir işteş fiil olan “güreşmek” karşılıklı belleri bağlamak şeklinde yapıldığına bakılırsa bunun da “kül-“ filinden türediği düşünülebilir.

KÜLÜZ: كلوز Tuhaf, garip, şaşılacak...

Güç kılup şol dünya ulusu ki hem büyüklere

Bir **külüz** sözdür aña Fir‘avn yâ Hâmân demek

(Nazmî, Divan: 315a)

Kelime metinde “كلوز” imlâsıyla yazılmıştır. İmlâ olarak Farsça “fındık vb. meyveler” anlamındaki gelûz (veya gulûz) gibi okunabilirse de kelimenin Derleme Sözlüğü’nde “şaşkın” anlamı verilen “külüz” olması (DS 1975: 8/3033) akla daha uygundur.

NIÇÜN Kİ: چونکه Çünkü 39b17, 41a1

Şöyle zıkr olındı ki Anṭâkiye, Rûm şehirlerinden bir şehrdür. Anı ta‘zîm iderler idi. **Niçün ki** Habîb-i Neccâr’uñ kışşası Anṭâkiye’de idi. Kabri dahı andadur

(Nazmî, Tevârîh: 39b).

Ġâyetde ‘azîm şehrdür. Hiç anuñ gibi şehir yokdur, ne bilâdü’s-selâmda, ne Rûm’da. **Niçün ki** üzerinde bir tağ havâledür ve yücedür. Zıllı ol şehre düşer

(Nazmî, Tevârîh: 41a).

ÖÑ SÜRMEK: اوك سورمك İleri sürmek

Begi baydaklarından **öñ sürüp** at

Felek şatrancının kılmış şehin mât

(Ravza 245)

ÖZENMEKLÜ: اوزنمكلو Özenen, taklitçi

Yâruñ ol sünbül saçına yendek **özenmeklü**dür

Şol güzeller kim koyar müşk ile ‘anber koynına

(Nazmî, Divan: 494b)

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

SUVAKÇI: سواقچی Sıvacı

kiremid düzenlere ve ‘acelilere ve **suvaqçılara** yüz elli kaçtar altun harc olmuş

(Nazmî, Tevârîh: 34a).

ṬARIK: طارق Kenarları kesme taşlarla belirlenmiş akıntı kanalı.

Ḥabîbü'n-neccâr Mescidi'nün çapısınıñ arasındaki **ṭarık** içindeki taş altındadır (Nazmî, Tevârîh: 39b).

Sözlüklerde bulamadığımız bu kelime, Antakya Tarihi adlı eserde (Tekin 2000: 131) tanımlanmaktadır. Kelimenin Arapça “ṭarîk” (yol)’ten gelmesi akla gelirse de طريق değil

طارق imlâsıyla yazılması bu ihtimali zayıflatmakta, en azından kelimenin –muhtemelen- mahallî söyleyişte tamamen Türkçeleştiğini göstermektedir.

UKAN: اوقان Tanrı

Buyurdu şâh-ı merdân şîr-i Yezdân

Özin bileni yarlıgar **Ukan**um

(Nesîmî, yz.1: 20b; Divan: 3/92)

Ḥudâ saqlar Nesîmî'yi sır içre

Felek fânî durur bâki **Ukan**um

(Nesîmî, yz.1: 21a; Divan: 3/92)

Nesîmî Divanı'nın Türkiye'de yapılan neşirlerinde yer almayan bir şiirde geçen bu kelime, şahsî kütüphanemizdeki bir yazma şiir mecmuasında ve Azerbaycan'da yayınlanan Nesîmî Divanı'nın 3. cildinde aynı şiirin iki ayrı beytinde bulunmaktadır

Kutadgu Bilig'de “**Ugan**” imlâsıyla yedi yerde geçen kelimeye eserin “Dizin”inde “kadir, Tanrı” karşılığı verilmiştir (KB III/489). Bu kelimeyi “**Okan**” şeklinde okumak da mümkündür.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

ÜSTÜN URMAK: اوستن اورمق Galip gelmek

Bu ceş ile **üstün** urmağ olmaz

Bu vech ile karşı varmağ olmaz

(Vâlî, Hüsn ü Dil: 375)

Ġafletde iken Raķīb-i güm-rāh

Merdān ile **üstün** urdı nā-gāh

(Vâlî, Hüsn ü Dil: 482)

YAĖ BAĞLAMAK: ياغ باغلامق Sevinmek

Ve ol gice tā şabāha deġin ‘ālemler idüp şafālar sürüp **yağlar bağlayup** hażlar itdiler. Birbirinden murād virüp murād alışdılar

(Nazmî, Tevārîh 47b).

YAZILU: يازيلو Kader bağıyla bağlı, mukadder

Anlar ki benüm gedālarumdur

Hep **yazılı** mübtelālarumdur

(Vâlî, Hüsn ü Dil: 502)

KISALTMALAR ve KAYNAKÇA

BEKKİ 2001: Salahaddin BEKKİ, *Altay-Türk Destanı Maaday-Kara (İnceleme-Metin)*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi SBE, Erzurum.

DS: *Derleme Sözlüğü*, TDK Yayını, Ankara.

DLT IV: *Divanu Lugati't-Türk Dizini "Endeks"*, Çev.: Besim ATALAY, C. IV, TDK Yay., Ankara 1986.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

- EĞRİDİRLİ yz.: Eğridirli Hacı Kemâl, *Câmi'u'n-nezâ'ir*, Bayezid Kütüphanesi, Nu. 5781.
- EMRÎ, Divan: *Emrî Divanı*, Haz.: M. A. Yekta SARAÇ, Eren Yay., İstanbul 2002.
- EREN 1999: Hasan EREN, *Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü*, 2. Baskı, Ankara.
- ERKAL 1991: Mehmet ERKAL, "Arşın", *TDV İslâm Ansiklopedisi*, C. 3, s. 412.
- HÜSEYİN KÂZİM 1927 / 1945: H. K. Kadri, *Türk Lugati –Türk Dillerinin İştikakı ve Edebî Lugatleri*, 1-4, İstanbul 1927-1945)
- İNAN 1995: Abdulkadir İNAN, *Tarihte ve Bugün Şamanizm – Materyaller ve Araştırmalar*, TTK Yay., Ankara.
- KB III: Reşit Rahmeti ARAT, Kutadgu Bilig III İndeks, İndeksi Neşre Haz.: Kemal ERASLAN, O. Fikri SERTKAYA, Nuri YÜCE, İÜEF Yay., İstanbul 1979.
- M.N.: M.Fatih KÖKSAL, *Edirneli Nazmî Mecma'u'n-nezâ'ir (İnceleme – Tenkitli Metin)*, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi SBE, Ankara 2001.
- MEÂLÎ, Divan: Edith Gülçin AMBROS, *The Lyrics of Me'âlî. an Ottoman Poet of the 16th Century*, Klaus Schwarz Verlag, Berlin 1982.
- Mec.N.: Ömer b. Mezîd, *Mecmûatü'n-nezâ'ir*, Haz.: Mustafa CANPOLAT, TDK Yayını, Ankara 1982.
- MUHİBBÎ, Divan: *Muhibbî Divanı*, Haz.: Coşkun AK, KTB Yay., Ankara 1987.
- NAZMÎ, Divan: Edirneli Nazmî, *Dîvân*, İstanbul Üniversitesi Kütüphanesi TY 920.
- NAZMÎ, Tevârîh: Nazmî, *Tevârîh-i Antâkiyye*, Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi Nu. 5336, vr. 29b-49a.
- NECÂTÎ, Divan: *Necâtî Beg Divanı*, Haz.: Ali Nihad TARLAN, MEB Yayını, İstanbul 1963.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*

NESÎMÎ yz.: *Mecmûa-i Eş'âr*, M. Fatih Köksal Şahsî Kütüphanesi.

NESÎMÎ, Divan: *İmadeddin Nesimî, Eserleri*, 3 C., Haz.: Cihangir GEHRAMANOV, Azerbaycan SSP İlimler Akademisi Edebiyat Enstitüsü Respublika El Yazmaları Fondu, Bakı 1973.

RAVZA: *Derviş Hayâlî – Ravzatü'l-envâr*, Haz.: M. Fatih KÖKSAL, Kitabevi, İstanbul 2003.

ŞEYH SÜLEYMAN EFENDİ 1298: *Lugat-i Çağatayî ve Türkî-i Osmânî*, İstanbul.

TOPARLI 2007: Recep TOPARLI, “En Büyük Sözlük mü, Yoksa Yanlışlarla Dolu Şişirilmiş Bir Sözlük mü?”, <http://www.tdk.gov.tr/TR/dosyalar/cevap.pdf>.

TEKİN 2000: Mehmet TEKİN, *Hatay Tarihi*, AKM Yayını, Ankara 2000.

Türkçe Sözlük 1988: Komisyon, *Türkçe Sözlük*, TDK, Ankara 1988.

Vâlî, Hüsn ü Dil: *Yenipazarlı Vâlî, Hüsn ü Dil*, Haz.: M. Fatih KÖKSAL, Kitabevi, İstanbul 2003.

Turkish Studies

*International Periodical For the Languages, Literature
and History of Turkish or Turkic
Volume 4/5 Summer 2009*